

Súd: Okresný súd Poprad  
Spisová značka: 13C/180/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715209269  
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kuruc  
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2017:8715209269.14

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, sudcom JUDr. Petrom Kurucom, v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35831154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, AK Bratislava, Karadžičova 8, proti žalovanej S. I., E.. XX.XX.XXXX, I. Z., Z. XXXX/X, zast. spln. zástupcom  
JUDr. Jánom Jenčom, Partizánska 3265/8, Poprad, o zaplatenie sumy 2.047,10 eur s prísl., takto

### rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 1.328,48 eur s príslušenstvom  
z a s t a v u j e .

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 262,93 eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od 16.6.2015 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 100,-- eur splatných vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku až do vyrovnania s tým, že nezaplatením jednej splátky stáva sa zročným celý dlh.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

IV. Náhradu trov konania stranám n e p r i z n á v a .

### odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a. s. žalobou zo dňa 30.7.2015 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú k zaplateniu sumy 2.047,10 eur s príslušenstvom a k náhrade trov konania.

2. Súd rozhodol vo veci platobným rozkazom č. k. 13C/180/2015-26 zo dňa 28.9.2015, proti ktorému podala žalovaná včas odpor, v dôsledku čoho sa platobný rozkaz zrušil.

3. Uznesením č. k. 13C/180/2015-38 zo dňa 14.12.2015 súd pripustil zmenu účastníkov na strane žalobcu.

4. Žalobca poukázal na skutočnosť, že jeho právny predchodca poskytol žalovanej revolvingový úver formou pôžičkovej karty Quatro Premium, na základe ktorej žalovaná urobila debetné operácie v celkovej výške 875,14 eur a vykonala úhrady vo výške 352,21 eur. Keďže žalovaná prestala splácať úver, právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplateniu úveru. Podaním zo dňa 15.4.2016 žalobca zobral späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 435,69 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania, ktorá pozostávala z poplatkov v sume 216,22 eur a sankčného úroku v sume 219,47 eur. Podaním zo dňa 10.5.2016 žalobca zobral späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 20,-- eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania, čím reagoval na úhradu zo strany žalovanej, ktorú urobila dňa 27.4.2016.

5. Uznesením č. k. 13C/180/2015-75 zo dňa 19.5.2016 súd zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 455,69 eur s príslušenstvom. Po čiastočnom zastavení konania predmetom konania ostalo zaplatenie sumy 1.591,41 eur s príslušenstvom.

6. Žalobca následne zohľadnil ďalšie úhrady žalovanej tak, že priebežne doručil súdu čiastočné späťvzatie žaloby zo dňa 15.6.2016, 13.10.2016, 5.12.2016 a 4.5.2017, ktoré sa týkali vždy sumy uhradenej žalovanou s prislúchajúcim úrokom z omeškania. Podaním zo dňa 9.6.2017 zobral žalobu späť v časti všetkých úrokov a poplatkov a uplatňoval si len zaplatenie istiny v sume 522,93 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi čerpanou sumou a sumou úhrad vykonaných žalovanou. Zároveň zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 260,-- eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania, ktorú žalovaná uhradila v priebehu konania, aj keď na tieto úhrady už reagoval čiastočnými vyššie uvedenými čiastočnými späťvzatiami. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby si teda žalobca uplatňoval zaplatenie sumy 262,93 eur, aj keď úrok z omeškania si napriek čiastočným späťvzatiám opätovne uplatňoval zo sumy 522,93 eur od 16.6.2015 vždy do dátumu jednotlivých úhrad žalovanej.

7. K námietkam žalovanej, že úver by mal byť považovaný za bezúročný, pretože v zmluve nie je uvedený údaj o RPMN uviedol, že ide o revolvingový úver, pri ktorom nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, teda zo strany právneho predchodcu žalobcu musia byť splnené iba podmienky vyplývajúce z ust. § 3 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z. z. K vznesenej námietke premlčania uviedol, že listom zo dňa 2.8.2012 právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, ktorá bola žalovanej odoslaná dňa 2.8.2012 a lehota na zosplatenie bola stanovená na 10 dní, takže táto lehota uplynula dňom 12.8.2012. Od 13.8.2012 sa teda žalovaná dostala do omeškania s úhradou dlhu a týmto dňom aj začala plynúť premlčacia lehota. Žaloba bola podaná dňa 30.7.2015, teda k tomuto dňu nárok premlčaný nebol.

8. Žalovaná vo svojich vyjadreniach namietla predovšetkým premlčanie uplatnenej pohľadávky, pričom uviedla, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá sa má riadiť predpismi občianskeho práva. Uviedla, že do omeškania s platením splátok sa dostala až v novembri 2011, kedy trvale neplatila úver a iba občas sporadicky uhradila niekoľkokrát 20,-- eur, alebo 30,-- eur. Podľa žalovanej teda premlčacia lehota začala plynúť od okamihu, keď sa dostala do omeškania, teda od doby, keď veriteľ sám mohol vyvolať splatnosť dlhu. Z morálneho hľadiska by však chcela uhradiť finančné prostriedky, ktorý si reálne požičala. Z podanej žaloby nie je možné zistiť koľko žalovaná vyčerpala z poskytnutého úverového rámca a koľko z týchto peňazí aj splatila. Poukázala na malé písmo vo formulárovej zmluve, a že súčasťou zmluvy neboli všeobecné obchodné podmienky, aj keď podľa zmluvy mali byť jej súčasťou. Namietla tiež, že v zmluve sa nikde neuvádza úroková sadzba. Uviedla, že aj keď nároky z tejto kreditnej karty nesplácala riadne, tak v novembri 2011 jej právny predchodca žalobcu vydal ďalšiu kreditnú kartu. Vyslovene uviedla, že náhradu trov konania si neuplatňuje a navrhla stranám náhradu trov konania nepriznať. Žiadala o povolenie možnosti splátok na úhradu zostatku dlžnej sumy, pretože sa zamestnala až od 1.4.2017. Okrem toho spláca ešte tri dlhy voči bankám alebo nebankovým subjektom a má dlh aj voči sestre vo výške 4.000,-- eur.

9. Z vyjadrení strán a z pripojených listinných dôkazov, najmä z obsahu žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro Premium, výpisu transakcií, všeobecných obchodných podmienok, Cenníka VÚB, vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, súd zistil nasledovný skutkový stav:

10. Dňa 6.10.2011 uzavrel právny predchodca žalobcu so žalovanou zmluvu o poskytnutí pôžičkovej karty Quatro Premium, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý revolvingový úver vo výške schváleného úverového rámca 900,-- eur pri dohodnutej úrokovej sadzbe 22,80 % p. a. Úver mal byť splácaný v mesačných splátkach po 30,-- eur. Počas trvania zmluvného vzťahu žalovaná vykonala výbery v celkovej výške 875,14 eur a urobila úhrady vo výške 352,21 eur. Tieto skutočnosti žalobca preukázal predložením výpisu z transakcií.

11. Z dôvodu neuhrádzania dohodnutých splátok právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti celého dlhu. Aj keď žalobca tvrdil v písomnom vyjadrení zo dňa 13.10.2016, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti dlhu došlo dňa 2.8.2012, súdu bol predložený list zo dňa 1.9.2012, ktorým bola vyhlásená mimoriadna splatnosť dlhu, teda až týmto dňom sa dlh stal splatným.

Právny predchodca žalobu postúpil predmetnú pohľadávku na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 1.8.2015.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka Každý z účastníkov si môže vymieniť odstúpenie od zmluvy a dojednať pre ten prípad odstúpenie. Kto zmluvu splní aspoň sčasti alebo prijme hoci len čiastočné plnenie, nemôže už od zmluvy odstúpiť, ani keď poskytne odstúpenie.

13. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení noviel, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170601>> tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170601>> alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170601>> Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170601>> niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170601>> a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170601>> týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Žalobca si v konaní pôvodne uplatňoval zaplatenie sumy 2.047,10 eur s príslušenstvom. Po čiastočnom zastavení konania uznesením zo dňa 19.5.2016 predmetom konania zostalo zaplatenie sumy 1.591,41 eur s príslušenstvom. Následne žalobca podával súdu ďalšie čiastočné späťvzatia žaloby, ktorými reagoval na úhrady zo strany žalovanej a v poslednom čiastočnom späťvzati z dňa 9.6.2017 žalobca zobral žalobu späť ohľadom všetkých nárokov z titulu úrokov a poplatkov a uplatňoval si iba zaplatenie rozdielu medzi čerpanou sumou 875,14 eur a úhradami žalovanej vo výške 352,21 eur. Zároveň však zobral späť žalobu aj ohľadom sumy 265,-- eur s príslušenstvom, ktorú žalovaná uhradila v priebehu konania. Vzhľadom na čiastočné späťvzatia zo strany žalobcu súd v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 1.328,48 eur s príslušenstvom.

18. Po čiastočných späťvzatiach žaloby predmetom konania ostalo zaplatenie sumy 262,93 eur s príslušenstvom. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaná uzavrela s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o poskytnutí pôžičkovej karty Quatro Premium, na základe ktorej bol poskytnutý revolvingový úver, pričom úverový rámec bol schválený do výšky 900,-- eur a úver mal byť splácaný mesačnou splátkou po 30,-- eur. Z dôvodu, že žalovaná neuhrádzala dohodnuté splátky, pristúpil právny predchodca žalobcu k zosplateniu úveru listom zo dňa 1.9.2012. Z predložených výpisov z transakcií a špecifikácie žalobcu je zrejmé, že žalovaná vykonala výbery v celkovej výške 875,14 eur a urobila úhrady v sume 352,21 eur, teda rozdiel medzi čerpanou sumou a úhradami

predstavuje sumu 522,93 eur a z tejto sumy počas konania bola uhradená suma 260,-- eur, teda doposiaľ zostáva neuhradená suma 262,93 eur.

19. Žalovaná namietla premlčanie uplatneného nároku, keď argumentovala, že podľa nej by premlčacia lehota mala plynúť odo dňa 30.11.2011, pretože už vtedy nemala riadne uhradené splátky a teda už týmto dňom žalobca mohol pristúpiť k zosplatneniu dlhu. Nárok uplatnený žalobcom sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote. V zmysle ust.

§ 565 Obč. zákonníka veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo medzi zmluvnými stranami dohodnuté a toto právo môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky je v právomoci veriteľa, ktorý toto právo môže, ale nemusí uplatniť. Z cit. zák. ustanovenia vyplýva, že právo veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu straty výhody splátok je časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej ďalšej splátky. Keďže zmluva uzavretá medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu je zmluvou spotrebiteľskou, pri uplatnení práva veriteľa musia byť zároveň splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 53 ods. 9 Obč. zákonníka, teda veriteľ si toto právo môže uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa názoru súdu uplatnený nárok v zmysle § 565 Obč. zákonníka je predovšetkým právom veriteľa, ktoré môže, ale nemusí využiť, teda premlčacia lehota v danom prípade má plynúť odo dňa kedy reálne došlo k zosplatneniu dlhu. Navyiac treba vziať do úvahy, že toto právo je časovo obmedzené a musí sa uplatniť do splatnosti najbližšej ďalšej splátky, inak právo veriteľa požadovať splatenie celého dlhu zaniká. V danom prípade právny predchodca žalobcu ani nemohol uplatňovať splatenie dlhu dňom 30.11.2011, pretože v tom čase žalovaná ešte nebola v omeškaní so zaplatením splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, navyše ako vyplýva z prehľadu transakcií, práve dňom 30.11.2011 uhradila splátku v sume 30,-- eur. Dňa 21.12.2011 vykonala ďalšiu čiastočnú úhradu splátky, dňa 21.3.2012 uhradila sumu 126,71 eur, ktorá predstavuje cca štyri splátky, teda k tomuto dňu mala uhradené splátky za mesiace november až február. Dňom 9.8.2012 uhradila ďalšiu splátku vo výške 30,-- eur, ktorá by zrejme mala byť započítaná na splátku za mesiac marec a sčasti apríl 2012, takže až v mesiaci august 2012 bola žalovaná v omeškaní s úhradou niektorých splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace, teda až v tomto mesiaci mohol právny predchodca žalobcu upozorniť na možnosť zosplatnenia úveru a po uplynutí 15 - dňovej lehoty pristúpiť k zosplatneniu úveru, čo aj urobil listom zo dňa 1.9.2012. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti teda súd dospel k záveru, že premlčacia lehota mohla začať plynúť až dňom 1.9.2012, teda by uplynula dňom 1.9.2015 a keďže právny predchodca žalobu podal žalobu dňom 30.7.2015, nárok bol uplatnený pred uplynutím premlčacej lehoty.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd zaviazal žalovanú k zaplateniu sumy 262,93 eur, ktorá predstavuje zostatok neuhradenej istiny.

22. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Keďže žalovaná neuhradza splátky úveru v dohodnutých lehotách splatnosti, dostala sa do omeškania s plnením peňažného záväzku. Právnym predchodcom žalobcu bol dlh zosplatnený dňom 1.9.2012, teda najneskôr dňom 2.9.2012 sa žalovaná dostala do omeškania ohľadom sumy, ktorá je predmetom tohto konania. Žalobca si uplatňoval úrok z omeškania od 16.6.2015, a keďže súd je viazaný žalobou, priznal žalobcovi úrok z omeškania od uvedeného dňa, aj keď žalovaná bola v omeškaní s plnením peňažného dlhu už pred týmto dátumom. V čiastočnom späťvzati z dňa 9.6.2017 si žalobca uplatňoval zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 522,93 eur od 16.6.2015 vždy do dňa jednotlivých úhrad zo strany žalovanej, avšak podľa názoru súdu vzhľadom k tomu, že v jednotlivých čiastočných späťvzatiach zoberal späť žalobu nielen ohľadom istiny, ale aj „prislúchajúceho úroku z omeškania“, čo nakoniec vyplýva aj z čiastočného späťvzatia žaloby zo dňa 9.6.2017, nie je už možné priznať žalobcovi úrok z omeškania v časti, v ktorej už zoberal žalobu ohľadom úroku z omeškania späť, preto súd priznal žalobcovi úrok z omeškania iba zo sumy 262,93 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Výška úroku z omeškania je

o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (§ 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z. z. v znení účinnom do 31.1.2013).

24. S prihliadnutím na osobné a majetkové pomery žalovanej súd v zmysle § 232 ods. 4 CSP povolil žalovanej uhradiť dlžnú sumu v mesačných splátkach po 100,-- eur pod hrozbou straty výhody splátok.

25. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a § 251 CSP. V prejednávanej veci si žalobca uplatňoval nárok v celkovej výške 2.047,10 eur, pričom mu bola priznaná suma 262,93 eur. Vo zvyšku, t. j. ohľadom sumy 1.784,17 eur žalobca zoberal žalobu späť, pričom iba ohľadom sumy 260,-- eur je možné konštatovať, že späťvzatie bolo motivované správaním žalovanej, ktorá postupne splácala pohľadávku žalobcu. Ohľadom zvyšnej časti uvedenej sumy možno jednoznačne konštatovať, že zastavenie konania procesne zaviniť žalobca. Vzhľadom k tomu, že nárok, ohľadom ktorého bol žalobca úspešný a nárok, ohľadom ktorého zoberal žalobu späť vzhľadom na správanie žalovanej, predstavuje cca 25 % z pôvodne uplatneného nároku súd dospel k záveru, že žalobcovi nárok na náhradu trov konania nevznikol. Tento nárok by vznikol žalovanej vzhľadom k tomu, že v časti predstavujúcej cca 75 % procesného nároku procesne zaviniť zastavenie konania žalobca, avšak žalovaná uviedla, že si náhradu trov konania neuplatňuje a ani zo spisu nevyplývajú žiadne náklady, ktoré by mohli byť považované za účelne vynaložené výdavky v súvislosti s bránením práva, preto súd náhradu trov konania stranám nepriznal.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uvedená vo výrokovej časti tohto rozsudku nebude plnená dobrovoľne, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).